

2012 m. birželio 13 d., trečiadienis

Daugiametė finansinė programa ir nuosavi ištekliai

P7_TA(2012)0245

2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl daugiametės finansinės programos ir nuosavų išteklių (2012/2678(RSP))

(2013/C 332 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 311 ir 312 straipsnius,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl investavimo į ateitį. Naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir visapusiškai Europai ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos pasiūlymus „Biudžetas Europai 2020“,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi vadovaujantis SESV 312 straipsnio 2 dalimi Taryba, gavusi Europos Parlamento pritarimą, sprendama vieningai turi priimti reglamentą, pagal kurį būtų nustatyta DFP;
- B. kadangi vadovaujantis SESV 311 straipsniu Sąjunga turi apsirūpinti priemonėmis, kurios būtinos jos tikslams pasiekti ir politikai įgyvendinti, ir visas jos biudžetas turi būti finansuojamas nuosavais ištekliais;
- C. kadangi Sąjungai pirmininkaujanti Danija siekia pateikti birželį vyksiančiam Europos Vadovų Tarybos posėdžiui vadinamąją derybų lentelę, kurioje būtų pasiūlytos su visais derybų aspektais susijusios galimybės, įskaitant pajamų klausimą, tačiau šiuo etapu nenurodant konkrečių skaičių;
- D. kadangi savo anksčiau minėtoje 2011 m. birželio 8 d. rezoliucijoje Parlamentas išdėstė savo politinius prioritetus, susijusius su būsima DFP, atsižvelgdamas į teisėkūros ir biudžeto aspektus, taigi parengtas solidus derybų pagrindas;
- E. kadangi Europos Parlamentas ir Taryba pagal įprastą teisėkūros procedūrą tvirtins su kita DFP susijusias daugiametes programas;
- F. kadangi jis nuolat ragino kurti naujus tikrus nuosavus išteklius;

1. atsižvelgdamas į tai, kad 94 proc. ES biudžeto asignavimų skirta ekonominiam augimui ir darbo vietų kūrimui, taip pat Sąjungos vaidmeniui pasaulyje skatinti, pabrėžia, kad ES biudžetas yra investicinis biudžetas, turintis stiprų svėrto poveikį; pabrėžia, kad, nors ES biudžeto dydis ribotas, t. y. tik 2 proc. Sąjungos viešųjų išlaidų, jame telkiami ES biudžeto ištekliai, jis atlieka katalizatoriaus funkciją, be to, su jo pagalba

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0266.

2012 m. birželio 13 d., trečiadienis

užtikrinama masto ekonomija ir tarpvalstybinis poveikis, reikalingas pasiekti bendrai priimtiems ES politikos tikslams; yra tvirtai įsitikinęs, kad ES biudžetas – labai stipri priemonė strateginėms investicijoms, turinčioms Europos pridėtinę vertę, didinti, taip pat Europos ekonomikai stabilizuoti, augimui ir užimtumui skatinti kartu siekiant ekonominės ir socialinės sanglaudos visoje Sąjungoje; todėl pabrėžia, kad ES biudžetas kartu su nacionaliniams biudžetams šiuo metu taikomomis biudžeto konsolidavimo priemonėmis turi atlikti strateginį vaidmenį;

2. primena savo didžiąja balsų dauguma priimtą Specialiojo politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvirtos Europos Sąjungos po 2013 m. komiteto (SURE) pranešimą 2011 m. birželio 8 d. rezoliucijoje, kurio turinys lieka visiškai aktualus ir kuris turėtų būti laikomas jo derybų dėl kitos 2014–2020 m. DFP pozicija; pakartoja, kad neužtikrinus tinkamo finansavimo iš tvirto ES biudžeto nebus įmanoma įgyvendinti Sąjungos politikos tikslų; pabrėžia, kad strategija „Europa 2020“, kuriai pritarė visos 27 valstybės narės, turėtų padėti Sąjungai atsigausti po krizės ir – kuriant darbo vietas bei užtikrinant pažangų, tvarų ir visa apimančią augimą – tapti stipresnei; pakartoja, kad jo pozicija – nepritari jokiai pasiūlymui, kuriuo remdamasi Sąjunga negalėtų atlikti savo vaidmens ir vykdyti jau priimtų politinių įsipareigojimų ar prisiminti naujų;

3. primygtinai ragina užtikrinti tinkamą ES biudžeto tikrų nuosavų išteklių ir išlaidų pusiausvyrą, kaip reikalaujama pagal Sutartį; pažymi, kad jis nepasirengęs pritari reglamentui dėl kitos DFP, kol nepasiektas politinis susitarimas dėl nuosavų išteklių sistemos reformos, kurią įvykdžius būtų nutrauktas šiuo metu galiojantis permokų grąžinimas ir kitų korekcinų priemonių taikymas ir būtų užtikrintas didesnis skaidrumas, sąžiningumas ir tvarumas; palankiai vertina Komisijos 2011 m. birželio 29 d. pateiktus teisėkūros pasiūlymus dėl nuosavų išteklių sistemos reformos, įskaitant pasiūlymus dėl finansinių sandorių mokesčio ir naujojo ES PVM, kaip nuosavų išteklių, kurių tikslas – iki 2020 m. 40 proc. sumažinti bendrosiomis nacionalinėmis pajamomis (BNP) grindžiamų valstybių narių įnašų dalį ir taip prisidėti prie valstybių narių konsolidavimo pastangų;

4. atsižvelgdamas į makroekonominės sąlygas ir iššūkius, su kuriais susiduria besikeičiantis pasaulis, ir siekdamas, kad būtų geriau ir veiksmingiau naudojamos ES lėšos, primygtinai ragina, kad pagal 2014–2020 m. DFP būtų numatytas didesnis biudžeto lankstumas perkeliant išlaidas tam tikros kategorijos viduje ir iš vienos kategorijos į kitą, taip pat iš vienu DFP finansinių metų į kitus – taip būtų užtikrintas tinkamas biudžeto išteklių derinimas pagal besikeičiančias aplinkybes ir prioritetus; primygtinai ragina vadovautis ES biudžeto vientisumo principu pabrėždamas, kad visoms į DFP įtrauktoms politikos sritims ir programoms turi būti numatytas tinkamas finansavimas ir taip prisidėta prie skaidrumo, nuspėjamumo ir atskaitomybės;

5. primygtinai reikalauja, jog prieš Tarybai oficialiai pateikiant savo pasiūlymus siekiant, kad Parlamentas pritarėtų reglamentui dėl DFP, kaip nustatyta pagal SESV 312 straipsnį, Parlamentas ir Bendrųjų reikalų tarybos atstovaujama Taryba surengtų derybas dėl politinių pozicijų, dėl kurių susitarta per Europos Vadovų Tarybos susitikimą; pabrėžia, kad derybos dėl pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, susijusių su daugiametėmis programomis, vyks pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir bus baigtos pasiekus susitarimą dėl jų finansinių paketų; prireikus yra pasiryžęs visapusiškai pasinaudoti savo pritarimu ir su įprasta teisėkūros procedūra susijusiais įgaliojimais, kaip numatyta pagal Sutartį;

6. mano, kad dėl DFP tikslų ir politikos sričių turėtų būti susitarta prieš numatant konkrečius su jais susijusius skaičius, ir pabrėžia, kad Parlamentas ir Taryba, prieš numatydami konkrečius skaičius ir galutinai suderindami visą DFP paketą, turėtų surengti visapusiškas derybas dėl visų su DFP susijusių aspektų; kaip tinkamu darbo metodu, vadovaujasi principu „kol nesusitarta dėl visko, tol nesusitarta dėl nieko“;

7. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių nacionaliniams parlamentams ir vyriausybėms, taip pat kitoms susijusioms institucijoms ir įstaigoms.